

МОГИЛЯНСЬКИЙ ВІСНИК

квазіпротофрешівське

Колонка редактора

toivoscr

Зі святом (принагідно)

Так сталося, що найперше, коли мова заходить про навчання, зокрема про задоволення від процесу «засвоєння знань», мені на думку спадають два епізоди: уліжку з книжкою та в бібліотеці з друзями. Якщо з першим асоціативний ряд вибудовується приблизно такий: зручно вмотитися – повільно читати – затишно бути, – то другий видається чимось ціком протилежним. Купа справ, багато людей – усе прочитати-законспектувати-запам'ятати, а з кожним перекинутися слівцем – це ж свята справа. Я вже не кажу про дорогоцінний час, згаяний на щодалі довші спроби зайти «вконтракт»! А відтак, зайшовши, ти ще й чекаєш, доки через купу інтернет-манівців завантажиться омріяна сторінка.

Що не кажіть, а важко студентіві ботанити в місцях скупчення книжок, комп'ютерів і, відповідно, їхніх користувачів. Зате весело! І головне завжди є бідолаха, готовий тебе слухати. А як казала моя учителька, найкращий спосіб щось запам'ятати – це навчити іншого. От і шукаємо собі жертв до смаку...

У будь-якому разі навчання, принаймні могилянське, неодмінно пов'язане з книжками. А етика читання в кожного своя. У межах власної бібліотеки людина – гурман: щоб поповнити книгозбірню, ми шукаємо найвишуканіших страв. Тож дійшовши до мети цієї статті, привітати вас, панове, з Днем студента, хочу побажати – смачного!

Влада собі – як влада
(Юрій Андрухович)

Цьогорічна вступна кампанія здивувала як вступників, які готувалися до суто могилянських тестів, так і викладачів, які допомагали їм у цій нелегкій справі. Ось чому ми вирішили приділити темі вступу-2008 щонайменше два випуски МВ: почути думки всіх сторін, не загубити нічого суттєвого.

Цього року Міністерство освіти і науки разом з Верховною Радою України проходження ЗНО (зовнішнього оцінювання) з профільних предметів для всіх абітурієнтів обов'язковим. Майже в усіх вишах України вступне тестування скасували, а

Актуально

Таке бувало в персів та в інших варварів. Ніколи сього від нас не вимагали в Римі.

Леся Українка

Гайкалова Дарія

Нова система чи втрата елітарності?

абітурієнтів зараховували згідно з рейтингом того самого ЗНО.

На перший погляд здається, що в цей спосіб українська вища освіта наближається до міжнародних стандартів. Може, дійсно проблема в так званій «елітарній» свідомості могилянського студента? Тоді питання уніфікації вступних вимог у випадку з НаУКМА набуває просто форми задоволення власного престижу.

Але якщо на ситуацію поглянути без пафосу, бачимо таке: Могилянська сама обирала тих людей, які мали б у ній вчитися. З одного боку, звісно, усе об'єктивно, але з іншого розуміємо, що елітарність – штука (за визначенням) не масова. Чому ж цього року в Могилянці відійшли від практики всіх

попередніх вступних кампаній?

В'ячеслав Брюховецький на питання МВ відповів так: «Ми запропонували абітурієнтам ті тести, які вони вже писали на зовнішньому незалежному оцінюванні, тобто знайомий матеріал. Цікаво було, які результати вдруге покажуть випускники шкіл. Попри обурення Міністерства освіти через «порушення авторських прав» мусимо розуміти, що це була унікальна можливість експерименту. Думка провести його виникла за два тижні до іспиту. Як бачимо, результат підтвердив те, що сучасні іспити-тести мають репродуктивний характер: до них готуються, щоби потім забути».

(продовження див. на сторінці 2)

Нова система чи втрата елітарності? (продовження)

Варто зауважити, що, за нашими спостереженнями, унаслідок такого експерименту «постраждали» насамперед слухачі ДВП, перевступники, а не випускники шкіл поточного року. З інтерв'ю Почесного Президента НаУКМА в «Дзеркалі тижня» дізнаємося, що студентами Могилянки стали ті, хто набрав найбільшу кількість балів: до суми результатів двох сертифікатів ЗНО додавали результат внутрішньоакадемічного конкурсного відбору (він становить лише 8—10% відсотків загальної оцінки).

Ще один закид щодо використання тестів ЗНО в Могилянці полягає в тому, що всупна кампанія — 2008 перетворила НаУКМА на звичайний виш, відбір до якого на 90% залежав від Українського центру оцінювання якості освіти. І справа не в тому, чи відрізняються нинішні першкурсники від минулорічних, а в зміні традиції.

Чи поступилася Академія своїми інтересами, «Могилянському віснику» розповів Президент НаУКМА Сергій Квіт.

МВ: Чи вплинуть цьогорічні тести на зміну іміджу Могилянки?

СК: Для цьогорічного експерименту створено спеціальний науковий центр з досліджень тестування. Як ми бачимо, на тестах, які, окрім англійської мови й історії КМА, містили питання ЗНО, одні абітурієнти підтвердили свої бали, а інші — ні. Експеримент пов'язаний з тим, що в Україні відбувається процес становлення загальнонаціональної системи тестувань. А ми робимо наукові висновки.

Сьогодні є загроза нівелювання значення школи: людина знає, куди вона вступає і сертифікати з яких предметів їй потрібні — решта не важливо. Ми вважаємо, що система має розвиватися на прикладі нашого тесту, який містить сім предметів. Тоді не виникатиме ситуації, що знання «зникають» за час між тестуванням ЗНО та могилянським конкурсним відбором.

Щодо іміджу НаУКМА, я вважаю, що цьогорічна кампанія лишень підвищила його, оскільки ми довели свою правоту публічно. Наш діалог з Міністерством освіти і науки України ускладнювало те, що цьогоріч НаУКМА проходив чергову акредитацію: з одного боку ми намагаємося підтвердити свій статус, а з іншого — до нас є великі претензії з боку самого МОН стосовно збереження власної системи відбору. Але ми витримали, не втративши гідності. Головне — у нас залишився свій контингент абітурієнтів, адже ми змогли зберегти власні внутрішні тести.

МВ: Тобто Могилянка пішла на певні поступки Міністерству освіти через страх втратити акредитацію?

СК: Ні, сам факт проведення могилянського тесту Міністерство сприйняло дуже гостро. Лунали погрози подати на мене в Генеральну прокуратуру. Були й спроби «заохочення». Такого роду пропозиції можуть характеризуватися як «блейкмейл»: якщо не буде внутрішнього тестування, поліпшиться ситуація з гуртожитками, якщо НаУКМА лишиться на своїх позиціях, питання може ускладнитися.

Не зважаючи на такі заяви та одночасний процес акредитації, ми втримали власні принципи — і продовжили сімнадцятий рік посліпль проводити власне тестування, яке цього року, з огляду на термінологію міністерських документів, які ми не маємо права ігнорувати, одержало назву «внутрішній конкурсний відбір». Насправді Міністерство не знало про те, що ми візьмемо їхні тести (окрім англійської мови та історії НаУКМА). Це стало відомо постфактум.

МВ: Проте цього року внутрішній могилянський тест не відіграв вирішальної ролі, оскільки основа питань була зі ЗНО. Чи це так?

СК: Це не так. Могилянський тест відіграв ту саму роль, як і раніше. Наш абітурієнт — це людина високих знань. На 510 місць держзамовлення документи подавало 1002 медалісти. Тобто це були люди, які вже показали свій високий рівень, проявили себе, отримали різноманітні грамоти і відзнаки. Їхній бал сертифікатів був у середньому високим. Тому власне могилянське тестування було впливовим, хоч і складало біля п'ятої частини від загальної суми балів. Наш тест скоригував список зарахованих вирішальним чином. Нова система вступу поки що створює багато ускладнень, бо є незвичною як для ВНЗ, так і для самих абітурієнтів. Поки що ЗНО робить поки що перші кроки. Але воно дає принципово нові переваги, зокрема збільшує доступ до вищої освіти. Наприклад, НаУКМА завжди давав можливість подавати документи на дві спеціальності. Зараз цей сервіс втрачає сенс, тому що абітурієнт може вступати не лише до нас на дві спеціальності, а в двадцять університетів на двадцять різних спеціальностей.

МВ: Це правда, що до останнього моменту готували два зразки тестів: могилянський та ЗНО?

СК: Дату точно сказати не можу. Після нового року могилянський тест був повністю готовий. Ідея експерименту виникла під час полеміки з Міністерством. Ми перевіряли, чи підтвердять свої сертифікати ЗНО абітурієнти в інших умовах, при виконанні нашого, т.зв. інтегрованого тесту. До речі,

ми відстоюємо ідею запровадження цього комплексного тесту на загальнонаціональному рівні. Цьогорічний експеримент підтверджує, що ми праві.

МВ: Студенти, які ходили на підготовчі курси в Могилянку, нарікають, що вони отримали зовсім інший тест, аніж очікували. Адже специфіка тестів НаУКМА та ЗНО різна.

СК: На курсах ми ніколи не готуємо абітурієнтів до того тесту, який вони одержать під час вступу. Є лише зразки з попередніх років. По-перше, абітурієнти вивчали шкільну програму. По-друге, на питання цьогорічних тестів у Могилянці вони відповідали декілька місяців тому. Щоправда, за інших умов. А що вивчають на підготовчих курсах? Ту ж саму шкільну програму під різними кутами зору. Тому немає аргументів для такої дискусії.

МВ: Раніше Могилянка була елітарною, а цього року ми стали на загальний рівень, адже вступ до НаУКМА практично не відрізнявся від вступу до інших ВНЗ.

СК: Дозволю собі ще раз заперечити. Як мінімум, це була перевірка психологічної мобільності, що відноситься вже не до перевірки знань, а до оцінювання здібностей (сім предметів одночасно, здатність переключитися з однієї теми на іншу). Якщо ви пишете інтегрований тест, це зовсім інша ситуація, ніж якби ви писали кожен предмет окремо. З методологічної точки зору це кардинально різні речі. Були збережені вимоги до англійської мови, перевірка вмотивованості до вступу саме до Києво-Могилянської академії.

На наступний рік в нас є така ідея: перетворити НаУКМА на такий собі експериментальний майданчик для розвитку ЗНО в Україні. Ми будемо намагатися такий статус отримати. Для цього продовжимо наш діалог, або ж дискусію, з Міністерством освіти і науки.

Після раптової останньомоментної зміни політики проведення тесту, я зрозуміла, що це все був фарс, гра, коли я казала, що вільна, не залежна істота від соціуму, і, тим паче, від політики. Виявилось, що відносини Вакарчука з Могилянкою можуть змінити моє власне життя, змінити те, що я голувала і на який шлях планувала стати. У такі моменти ти розумієш, що кричати про індивідуальну анархію сенсу нема, оскільки її апріорно існувати не може. І тоді залишається два шляхи: чи визнати зверхність когось (цеї самої влади), чи нарешті другий варіант — власне, стати цією владою.

Крик душі

Н а р о д ж е н і в я р м і

Ми — не раби, раби — не ми. Цю нескладну аксіому знає кожен свідомий себе могилянець, киянин, українець. Крім того, про це знають батьки, а часом навіть дідусі й бабусі вищеперерахованих осіб. Страшні часи однопартійності й черг за туалетним папером уже давно минули — ми не пам'ятаємо, що таке стипендія, якої вистачає майже на все, і зарплата, якої не вистачає ні на що. Менше з тим, кожен з нас хоч раз у житті відчував себе жертвою. Цей факт беззаперечний, докази знайти неважко.

Отже, ви є жертвою тоталітарного режиму, якщо:

- усе дитинство влітку ви носили не босоніжки, не черевички й навіть не кросівки, а загадковий продукт радянського дизайну — сандали;
- у вашої бабусі на стіні висить килим з узбецьким (?) візерунком;
- ця ж бабуся фарбус волосся у фіолетовий колір, при чому для всієї сім'ї

залишається загадкою, чим саме;

- усі ваші юні роки пройшли під знаком безнадійно розтягнутих на колінах колготок, незалежно від того, хлопець ви чи дівчина;
- у дитячому садочку анатомію протилежної статі ви вивчали в туалеті;
- кожен Новий рік вас вперто переодягали зайчиком/сніжинкою та примушували стрибати навколо ялинки;
- на цьому ж святі життя був присутній п'яний як чіп Дід Мороз і цілком твереза Снігуронька, завдання якої полягало у з'ясуванні «фінансових моментів» з вихователькою;
- ваші батьки наївно вважають, що брудні під'їзди — це вина ЖЕКУ, а не хлопців з наркологічного центру через дорогу;
- коли ваша молодша сестра на запитання бабусі «Детачка, а хто такої таваріч Ленін?» відповідає: «А, бандюган якийсь!», сердешна старенька неприємноміне;

Райська-Пташка

- вас усе дитинство переконували: товста дитина — здорова дитина, а ви дивилися на жирну Люсю, яка жила поверхом нижче й не вмiла навіть стрибати, і думали: «Чому кажуть «здорова, як корова», а не «як свиня»?!»;
 - щоранку вас товчуть у маршрутках;
 - у вашому місті маршrutки взагалі є;
 - у вас на полиці стоїть дитячий альбом, а в нього вклеєна фотографія, де вам три роки, ви стоїте на стільчику з огидним виразом обличчя, а в ногах у вас лежить пожмакана плюшева іграшка, набита тирсою;
 - ви вступили в університет з твердою переконаністю у тому, що ви його таки закінчите, і не абияк, а з дипломом магістра;
 - і т.д., і т.п.
- Звісно, не конче всі ці особливості можуть бути характерними саме для вас. Однак, якщо ваше становище нагадує описане, знайте: суди всіх міжнародних організацій чекають на вас!

Challenge

Unistudy

Postcommunist Visual Culture and Cinema: Interdisciplinary Studies, Methodology, Dissemination

AHRC-St. Andrews Postgraduate Conference
University of St. Andrews,
Scotland
20-21 March 2009

We invite participants from across Social Sciences and Humanities: Language, Literature, Culture, Law, International Relations, Politics, Media, Film and Television Studies, Art History, Architecture, Design, Museum Studies, Russian, German, East European languages and cultures, Law, Religious Studies, Philosophy, Publishing, and other disciplines. Please send an abstract of 150 words outlining the theme of your intended presentation (about 15 min. length), together with your contact details and a brief biographical note to Lars Kristensen at llfk@st-andrews.ac.uk.

Closing date of abstract submission: 15 December 2008.

<http://www.st-andrews.ac.uk/filmstudies>

Prague Summer Program for Writers

Scholarship / Financial aid: scholarships offered

Date: 4-week or 2-week program

Open to: Any writer who has not published more than one book

The Deadline for fellowship consideration: February 1, 2009.

Any writer who has not published more than one book with a university or commercial press is eligible to

enter.

<http://www.praguesummer.com/content/view/4/18>

Institute for Humane Studies (IHS) Spring Seminars

An intense and interdisciplinary exploration of classical liberal and libertarian thought for undergraduate and graduate students. Join 50 students from across the country this spring to go beyond the basics and explore more sophisticated arguments for free-markets and individual liberty at one of our free seminars!

March 7-12, 2009: University of California,

March 14-19, 2009: Santa Cruz (Santa Cruz, CA).

Application Deadline: January 5.

Participation is free! IHS covers the cost of housing, meals, and books during the seminars. Participants are responsible for any travel costs to attend.

<http://www.theihs.org/SeminarLanding.aspx?id=5084>

Go Short – International Short Film Festival

The largest Art Cinema of Europe. In Nijmegen the Netherlands. It will be held between the 18th and 22nd of March. This new young festival is searching for short movies from all around Europe for their first edition.

Entry deadline is 18 December 2008.

<http://www.goshort.nl>

Стипендії для дослідження впливів античної класичної культури в культурі Європи

Інститут Варбурґа (The Warburg Institute, Лондон, Велика Британія) пропонує короткотермінові стипендії (на два, три та чотири місяці) для молодих науковців, які досліджують впливи та трансформації античної класичної культури в культурі Європи. Стипендії пропонуються на 2009-2010 академічний рік для дослідників різних гуманітарних дисциплін. Інститут пропонує 5 типів короткотермінових іменних стипендій, що надаватимуться молодим науковцям (аспірантам та тим, хто вже отримав науковий ступінь). Уся інформація, включно з рекомендаційними листами, має бути одержана до 3 грудня 2008 року.

<http://warburg.sas.ac.uk>

Міждисциплінарний конкурс із проблеми змін клімату

Заявки на цей конкурс приймаються тільки від дослідників з України. Науково-дослідні проекти, що подають на цей конкурс, мають бути присвячені причинам і наслідкам змін клімату та заходам, які необхідно вжити з цього приводу.

Кінцеві терміни подання заявок: 1 грудня 2008.

Максимальний розмір ґранту складатиме 70 тисяч доларів США на два роки.

<http://www.crdf.org.ua/funding/index.html>

Sharpteethbeast

Суб'єктив

Міні-спідниця, або глобальний ступор =)

Почну з серйозного. Усе розпочалося вже доволі давно – у минулому тисячолітті, точніше перед його самісіньким закінченням. Глобал демокретизейшн з USA на чолі, або просто перегляд цінностей, а-ля декаданс і нігілізм фор евер. Хоча то вже друге питання. З іншого боку, може, підґрунтя явища – парниковий ефект та всевітнє потелління...

Не принципово, головне – людство почало роздгатися! І чим далі – тим більше. Наслідок: що дивного в зниженні народжуваності та рості імпотенції? Якщо нормальний хлопець у теплу пору року наважується вийти з дому, його тіло просто «захлинається» від потоку гормонів, він відчуває страшно нервово

напруження. Організм кидає всі сили «донизу», аби не стався вибух перенасичених кров'ю тканин, як наслідок – славнозвісні «тупіння» та «ступор», коли в очі владає панночка в міні. Мозок просто немає часу на будь-що інше. І, «кінець кінцем», відповідні частини «зношуються» (мозок, до речі, теж).

Дівчата нам закидають, що, буцімто, усі хлопці збоченці, що думають тільки «з ким? де? коли?», а їм, бач, ще подавай цінування особистості, кохання, убивання часу за розмовою... Авторитетно відповідаю на це звинувачення: ну, збоченці, ну, думаємо і ЩО? Не хочу нікого образити, але «нижня частина» досить часто єдина, на якій можна

зупинити погляд без побоювань отримати моральну травму, інфаркт або, що особливо страшно, імпотенцію! Власне, дівчатам же вигідно відволікати погляд від «проблемних зон», привертаючи увагу до «ізіюмінкі». Обличчя з печаткою хоч якогось інтелекту, до речі, виглядає набагато еротичніше, але ті обличчя дивляться переважно в підручник... То вже інша «наболіла» тема...

Скільки завгодно хай кажуть, що «просто спека на вулиці» – не викликають такі жарти довіри. ЦЕ ПРОВОКАЦІЯ!!! Хоча сказати, що я дуже проти, не скажу)). Але критика «нашої віддаленої до підлоги щелепи та витріщених оченят» мене щиро бентежить, адже не ми перші почали.

Вустами прохвесора

Головащенко С.І.:

1. «Фарш - це тупік!»
2. «Стид – це найцінніша штука».
3. «Тотальна вагітність...»
4. «Їжа є базовим комунікативним актом всіх живих істот».

Черепанін В.М.:

1. «Люди дивляться, як динозаври: вони помічають лише рух».
2. «Європа – дивна річ: її центр знаходиться там само, де й схід».
3. «Тільки не кажіть, що ви не дивитесь телевизор!»

Балабан Р.В.:

1. «Обов'язково дивіться телевизор!»
2. «Незаплановані комуністи».
3. «Гроші не можуть виникати спонтанно».
4. «Формально – це означає формально».

Афішка

20.11, 19:00 – Вечір, присвячений 190-річчю від дня народження І.С.Тургенєва. Читає Лідія Чащина. Будинок актора. Вхід вільний.

21.11, 19:00 – "Ніч Елеонори. День". Постановка Олександра Балабана, драматург – Оксана Танюк. У Центрі ім. Курбаса.

21.11, 19:30 – Вечір скрипкової музики: Олена Сінчук (фортепіано), Олександр Спренціс (скрипка). Андріївська церква.

22.11, 19:00 – "Маленький принц" (фантастична історія за мотивами однойменної повісті А. де Сент-Екзюпері). Театр пластичної драми на Печерську.

22.11, 15:00 – Вечір пам'яті піаністки Марії Юдіної. Будинок вчених.

22.11, 15:00 – Театр-студія "Міст": Н. Нежданна. «Одинадцята заповідь або ніч блазнів» (мелодрамафарс). У культурному центрі видавництва "Смолоскип".

23.11, 19:00 – Концерт салон-ансамблю "Колекція Розумовських". Худ.керівник В.Супрунюк. Будинок актора.

23.11, 21:00 – Група "Spiritual Seasons" – ірландський фолк. У клубі "Бочка пивна" (пр-т Московський, 17/1).

25.11, 19:00 – І. Афанасьєв. "Самотня леді" (пірична комедія на 2 дії). Благодійна вистава. Майстерня театрального мистецтва "Сузір'я".

27.11, 19:00 – М.Гоголь. "Травці". Муніципальний театр "Київ".

28.11, 19:30 – Концерт "Шедеври італійських композиторів XVIII ст.": Олександр Спренціс (скрипка), Микола Кліщевський (фортепіано), Мар'яна Мархель (скрипка), Олександра Венцева (скрипка), Світлана Глинські (скрипка), Анастасія Дяченко (скрипка). Андріївська церква.

29.11, 19:00 – "Річард III. Пролог" (за участю "Даха Браха" – етно-хаос групи). Центр сучасного мистецтва "Дах".

вишневі посиденьки

BarabOlka

Уся правда про Могилу

Вніманіє, вапрос: назвіть найпрестижніший виш у Києві. Червоний? Ні. Нархоз? Ні. Богомольця? Та ну вас! Найпрестижнішим вишом є Київський національний університет «Могила». Не та, що НаУКМА, навіть не подумайте. Могили ж бувають різні, правда? Щоб шановні абітурієнти не плутали «Могилу» з «Києво-Могилянською академією», надамо деяку інформацію про цей чудовий вищий навчальний заклад.

Могила – університет, до якого мріє потрапити кожен нормальний український абітурієнт. Могила – ідеальне місце для життя... і навчання. Там усі ходять у вишиванках, окулярах і кедах до щиколоток. Усі співають українських пісень – народних і «Пікардійської терції», усі люблять «Бумбокс» і Сашка Положинського, усі зневажають Сердючку, ненавидять світлою ненавистю москалів, мажорів і російську попсу. Тут кожен ще в четвертому класі прочитав «Дванадцять обручів» Андруховича й дочитує останні сторінки «Імені рози» в перекладі українською. А ще тільки могилівські студенти отримують катарсис шляхом активного прочитання праць Шиллера й Гайдеггера. Тут ніхто не п'є горілки – лише «Живчик» і зелений чай (у виняткові моменти катастрофічної нестачі грошових ресурсів – чорний), ніхто не курить (у виняткові моменти гарного настрою дехто дозволяє собі курити план або ганджубас, але тільки у виняткові моменти!). Навпаки, усі дружно зранку о шостій нуль три тричі оббігають Троєщину по маршруту трамвая номер 28. Після того всі стають у чергу чистити зуби за системою «так-як-показано-в-рекламі-блендамед» (не менше трьох хвилин!).

Могильці – страшенні кар'єристи. Вони за жодних обставин не прогулюють пари. Хай там хоч би тобі й битва Агнца зі Звіром, хоча б інопланетяни вкотре нападають на США – а могильці сидять у холодних аудиторіях на прецікавих заняттях. За цим уважно слідкують «пекельні старости». Старости мають при собі маленькі блокнотики, у які акуратно записують усіх, хто прогуляв пару. У кінці тижня блокнотик передається на перевірку методистові в деканат. Інколи старост намагаються підкупити шоколадом. Наївні. Честь рідної Могили – превише всево! А

дисципліна – ворог анархії.

Ще тут усі вчаться й самі пишуть реферати. Ніхто ніколи ні в кого не списує! Не доведи Господи! Якщо раптом хтось і запитає когось на заліку, чи іспиті, чи навіть контрольній роботі, його одразу ж закидають гнилими помідорами, а його фотографію в ганебних синьо-білих кольорах повісять на дошці оголошень біля всіх деканатів. Студенти обов'язково читають усе-усе, що задає викладач, особливо – у літньому триместрі, а в рефератах зазначають тільки ті пункти в списку літератури, які дійсно опрацювали! Найцікавіше те, що могилівські студенти ніколи, ви чуєте, ніколи не роблять об'єктом висміювання викладача! Адже викладач для істинного могильця – істота цілком і повністю сакральна, особливо сакральною вона стає в передсесійний і сесійний період. Справжній студент Могили ніколи не посміє назвати викладача на прізвище (навіть поміж собою!), усе тільки пане та пані, все тільки «Борисе Миколайовичу», «пане Ростиславе»...

Найпочесніші студенти нагороджуються орденом Ботана й віднини носять це почесне звання. Усі їх люблять. Усі поважають. Подейкують, що в гаманці одного ботана було знайдено фотокартку 3x4 якогось професора... Професор був не могилівський – ботана вигнали.

А загалом Могила – чудове місце для життя і навчання. Там найдешевші у світі булочки з корицею, найпривітніші службовці, найбільш солов'їна рідна українська мова, найвищий рівень патріотизму за шкалою Ріхтера й ще багато всяких «най»... Якщо хтось із дорогих абітурієнтів надумає вступити до вищевказаного навчального закладу, просимо надсилати есемески за номером 777 із позначкою «Вступ до університетських студій». У тексті повідомлення надайте таку інформацію: домашня адреса, рівень доходів, цінні речі, схованки для валюти й сімейних коштовностей, а також графік «коли кожен із членів сім'ї буває вдома». ПІПа не треба.

Ласкаво просимо до Могили!

Sincerely yours,
PR-відділ КНУ «Могила».„Могилянський вісник” – самвидав спудеїв НаУКМА
Періодичність виходу – щотижня у четвер.

Редакційна колегія:

Москаленко Ольга

Шкель Анастасія

Верстальник – Миронов Павло

Фотокореспондент – Резніченко Вікторія

Ціна – 50 коп.

Наклад – 300 примірників

Видруковано в університетському видавництві „Пулсари”.

Надсилайте Ваші статті, оголошення та пропозиції на нашу е-скриньку:

visnyk@gmail.com

Бажаний обсяг текстових матеріалів – не більше 4 тис. знаків.

Редакція має право редагувати та скорочувати

публікувати їх як на шпальтах газети,

в Інтернеті: visnyk.livejournal.com

Щодо розміщення реклами звертайте

UKMA Library * Book

0483995